

SUZANNE PAGÉ

Magdalena Abakanowicz: début des années 80, années noires en Pologne, son exposition à Paris, comme l'implosion d'une bombe dans son message venu de derrière le Rideau de fer. Message sur le destin de l'homme dont elle impose, face à la Foule sans Tête, la résistance silencieuse. Seule, elle a osé porter témoignage pour hier et aujourd'hui de l'impérieuse injonction de l'un contre tous.

Belle, forte, frontale, à cette image, elle force depuis toujours toute mon admiration.

Magdalena Abakanowicz: początek lat 80., czarne lata w Polsce, jej wystawa w Paryżu jak eksplozja bomby w swoim przesłaniu spoza "Żelaznej Kurtyny". Przesłaniu o losie człowieka wobec bezgłowego tłumu, któremu przeciwstawia swój milczący opór. Samotnie ośmielała się nieść świadectwo jednostki wobec wszystkich – za wczoraj i za dziś.

Piękna, silna, z podniesioną głową, zjednoczona z tym wizerunkiem od zawsze włada moją wyobraźnią.

Tekst wygłoszony podczas ceremonii wręczenia nagrody za Osiągnięcia Życia, przyznanej przez International Sculpture Center w Nowym Jorku, 20 września 2005 r.

Magdalena Abakanowicz: in the beginning of the Eighties, black period in Poland, her exhibition in Paris like the implosion of a bomb carrying the message coming from the other side of the Iron Curtain. A message about destiny of mankind on which she imposed – against the crowd without head – her silent resistance. She, and she alone, has dared to bear witness – yesterday as today – to the urgent command of one against all.

Beautiful, strong, head-on, corresponding to this image, she commands since ever my entire admiration.

The speech delivered during the ceremony of giving the Lifetime Achievement Award granted by the International Sculpture Center, New York, September 20, 2005.